Thesis TitleBioequivalence Study of Generic Donepezil HCl 5-mg Tabletand the Innovator Aricept[®] in Healthy Thai Male Volunteers

Author

Miss Siriluk Aunmuang

Degree Pharmacology

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Noppamas Rojanasthien, M.D.	Chairperson
Assoc. Prof. Dr. Chaichan Sangdee	Member
Assoc. Prof. Maleeya Manorot, M.D.	Member
Asst. Prof. Siwaporn Chankrachang, M.D.	Member
Asst. Prof. Dr. Wittaya Tonsuwonnont, M.D.	Member

ABSTRACT

The objective of the study was to assess the bioequivalence of two oral formulations of donepezil HCl, a cholinesterase inhibitor in 20 healthy Thai male volunteers. The study was conducted as a randomized, balance two-period, two-sequence crossover design with a three-week washout period. A single dose of 5-mg donepezil either the reference formulation (Aricept[®]) or the test formulation was given after overnight fast. Blood samples were collected before and at 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 12, 24, 48, 72, 96, 120, 144, 168, 192 and 216 h after drug administration. Plasma donepezil concentrations were determined by using high performance liquid chromatography (HPLC) with UV detection. The linearity of the calibration curve (r2) were ≥ 0.9988 and the lower limit of quantification was 2.0 ng/ml. The pharmacokinetic parameters were analyzed by non-compartmental analysis, thereafter the analysis of variance (ANOVA) was carried out using logarithmically transformed

data of the AUC, C_{max} and untransformed T_{max} for bioequivalence analysis. Bioequivalence was obtained according to 90% confidence interval (90%CI) of the difference between formulations within 0.8-1.25 for the AUC and C_{max} . The results showed that the median T_{max} of the test and the reference (2 h) were similar and the mean (90%CI) for the T_{max} difference of 0.05 [(-0.19)-0.29] was within the bioequivalence range of \pm 0.41 h (\pm 20% of the T_{max} of the reference product). The mean (90% CI) for the ratios $\frac{Test}{Reference}$ were 1.07 (1.02-1.13), 1.08 (1.02-1.14) and 1.08 (0.99-1.17), respectively for AUC_{0-t}, AUC_{0-∞} and C_{max}. Since these values were within the bioequivalence range, this study demonstrated the bioequivalence of the two preparations.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาชีวสมมูลของยาสามัญ โคนิพีซิลไฮโครคลอไรค์ขนาด ขนาค 5 มิลลิกรัมชนิคเม็คเปรียบเทียบกับยาค้นแบบ Aricept[®] ในอาสาสมัครผู้ชายไทยสุขภาพคี

ผู้เขียน

นางสาวศิริลักษณ์ อุ่นเมือง

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เภสัชวิทยา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.พญ.นพมาศ	โรจนเสถียร	ประธานกรรมการ
รศ.คร.ชัยชาญ	แสงดี	กรรมการ
รศ.พญ.มาลียา	มโนรถ	กรรมการ
ผศ.พญ.ศิวาพร	จันทร์กระจ่าง	กรรมการ
ผศ.คร.นพ.วิทยา	ตันสุวรรณนนท์	กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ คือ การศึกษาชีวสมมูลของโดนิพีซิลไฮโครคลอไรค์ชนิคเม็ค 2 ตำรับ ซึ่งเป็นยายับยั้งเอนไซม์อะเซทิลโคลีนเอสเตอเรสในอาสาสมัครชายไทยสุขภาพคี่จำนวน 20 คน การศึกษาครั้งนี้อาสาสมัครแต่ละคนจะได้รับยาโคนิพีซิลจากทั้งสองบริษัทโดยวิธีสุ่มไขว้แบบ สองช่วงและสองระยะ เว้นระยะห่างของการศึกษาแต่ละครั้งนาน 3 สัปดาห์ ในแต่ละช่วงของ การศึกษาอาสาสมัครแต่ละคนจะได้รับยาโคนิพีซิลชนิครับประทานขนาค 5 มิลลิกรัม ซึ่งเป็นยาค้น ตำรับ (อารีเซพท์[®]) และยาทคสอบโดยการให้ยาแบบครั้งเดียวหลังจากงคน้ำและอาหารในคืนก่อน การศึกษา อาสาสมัครจะถูกเก็บตัวอย่างเลือดก่อนได้รับยาและหลังได้รับยาที่เวลา 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 12, 24, 48, 72, 96, 120, 144, 168, 192 และ 216 ชั่วโมงตามลำดับ นำตัวอย่างเลือดที่ได้ไปตรวจวัค ระดับยาโคนิพีซิลด้วยวิธีโครมาโตกราฟีชนิดของเหลวสมรรถนะสูงที่เชื่อมต่อกับเครื่องวัดแสงยูวี นำผลการวัคระดับยาโคนิพีซิลของอาสาสมัครแต่ละคนมาประเมินก่าทางเภสัชจลนศาสตร์โดยการ วิเคราะห์ที่ใช้แบบจำลองไม่ใช้ห้อง (non-compartmental model) การวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาชีว สมมูลของยา จะเปรียบเทียบค่าทางเภสัจจลนศาสตร์ระหว่างยาทดสอบและยาต้นตำรับโดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวน(อะโนวา) สองทาง ช่วงของชีวสมมูลที่ยอมรับได้ คือ ช่วงความเชื่อมั่นร้อย ละ 90 ของผลต่างของพื้นที่ใต้กราฟและความเข้มข้นสูงสุดของยาในเลือดระหว่างยาทดสอบและยา ด้นตำรับอยู่ในช่วง 0.8-1.25 ผลการศึกษาพบว่าค่ามัธยฐานของเวลาที่ความเข้มข้นของยาสูงสุดใน เลือดระหว่างยาทดสอบและยาต้นรับมีค่าเท่ากัน (2 ชั่วโมง) และค่าเฉลี่ยของความแตกต่าง (ช่วงความ เชื่อมั่นร้อยละ 90) มีค่าเท่ากับ 0.05 ชั่วโมง [(-0.19)-0.29 ชั่วโมง] ซึ่งอยู่ในช่วงชีวสมมูลที่ยอมรับได้ คือ ±0.41 ชั่วโมง ส่วนค่าเฉลี่ยและช่วงความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ของสัดส่วนของพื้นที่ใต้กราฟที่เวลา 0-216 ชั่วโมง, 0-อสงไขยและความเข้มข้นสูงสุดของยาในเลือดระหว่างยาทดสอบ/ยาต้นตำรับ มีค่า เท่ากับ 1.07 (1.02-1.13), 1.08 (1.02-1.14) และ 1.08 (0.99-1.17) ตามลำดับ ซึ่งค่าเหล่านี้อยู่ในช่วง ค่าชีวสมมูลที่ยอมรับ ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงสรุปได้ว่ายาทั้งสองตำรับมีชีวสมมูลกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved